

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1167/07
19.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića, Sofije Vagner-Ličenoski i Slobodana Spasića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž.1.br.11/07 od 21. maja 2007. godine, u sednici održanoj 19.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž.1.br.11/07 od 21. maja 2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Šapcu P.1266/06 od 31.10.2006. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi kao nezakonito rešenje tuženog br.27/2006 od 6.2.2006. godine kojim je tužiocu prestao radni odnos kao i da se obaveže tuženi da tužioca vrati na rad i prizna mu sva prava iz radnog odnosa koja mu po tom osnovu pripadaju. Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Okružni sud u Šapcu presudom Gž.1.br.11/07 od 21. maja 2007. godine odbio je kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv presude Okružnog suda u Šapcu tužilac je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399.ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Neosnovani su navodi revizije da je pobijana presuda zasnovana na bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP. Suprotno navodima revizije, presudama nižestepenih sudova dati su razlozi o odlučnim činjenicama, koji nisu protivrečni sa sadržinom dokaza izvedenim u postupku.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Šapcu P.br.405/04 poništeno je kao nezakonito rešenje direktora tuženog o prestanku radnog odnosa tužioca i tužilac je vraćen na rad. Pre prestanka radnog odnosa tužilac je obavljao poslove portira u službi obezbeđenja. Na rad je vraćen 16.5.2005. godine, a 17.5.2005. godine tuženi mu je ponudio da zaključi ugovor o uređenju međusobnih prava, obaveza i odgovornosti za poslove protivpožarne zaštite, obezbeđenja, uređenja i održavanja prilaza kruga objekta. Tužilac je odbio da potpiše ovaj ugovor. Dana 14.7.2005. godine tužiocu je ponuđeno da zaključi ugovor o radu za poslove pomoćnog radnika koji je on takođe odbio da potpiše. U periodu od vraćanja na rad do prestanka radnog odnosa, tužilac nije bio radno angažovan za obavljanje poslova bilo kog radnog mesta. Novim aktom o sistematizaciji radnih mesta kod tuženog, ukinuto je radno mesto na kome je tužilac radio pre udaljenja. Rešenjem tuženog br. 27/2006 od 6.2.2006. godine tužiocu je prestao radni odnos usled tehnoloških, ekonomskih i organizacionih promena. Otpremnina u iznosu od 83.814,00 dinara isplaćena mu je 3.2.2006. godine.

Polazeći od utvrđenih činjenica, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalano pravo kada su odbili zahtev tužioca za poništaj rešenja o prestanku radnog odnosa.

Odredbom člana 179. stav 1. tačka 9. Zakona o radu, propisano je da poslodavac može zaposlenom da otkaže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca i to ako usled tehnoloških, ekonomskih ili organizacionih promena prestane potreba za obavljanjem određenog posla ili dođe do smanjenja obima posla.

Ekonomski razlozi su primorali tuženog da donese i sprovede plan sanacije preduzeća, koji se sastoji u promeni strukture proizvodnog programa i nabavke savremene opreme, s tim da su navedene tehnološke promene prouzrokovale organizacione promene u oblasti ljudskih resursa (smanjenje broja ukupno zaposlenih i sl.). Ove promene pratila je i promena normativnih akata, tako da je došlo do smanjenja broja izvršilaca na radnom mestu na kome je tužilac radio pre udaljenja a što je evidentirano kroz akt o sistematizaciji radnih mesta.

Kod ovako utvrđenih činjenica, pravilno su nižestepeni sudovi našli da je doneto rešenje zakonito, obzirom da je u postupku utvrđeno da je radno mesto na kojem je tužilac radio pre udaljenja ukinuto novim aktom o

sistematizaciji radnih mesta. U situaciji kada je tužilac odbio sve ponude tuženog da u postupku izvršenja sudske presude bude vraćen na radno mesto, on je morao da deli sudbinu zaposlenih koji su bili na radnim mestima za koje je utvrđeno da su tehnološki višak. Kako je njegovo radno mesto na kojem je radio pre udaljenja u novonastaloj situaciji ukinuto, a odbio je zaključenje ugovora o radu za druge poslove, to i po stanovištu Vrhovnog suda, pravilno je doneto osporeno rešenje o prestanku radnog odnosa tužiocu shodno odredbi člana 179. Zakona o radu.

Neosnovano je pozivanje tužioca u reviziji da novom sistematizacijom nije smanjen broj izvršilaca na radnom mestu pomoćnog radnika, te da tužiocu nije mogao po osnovu tehnološkog viška prestati radni odnos. Činjenica je da tužilac ima završenu osnovnu školu što je uslov za ovo radno mesto. Međutim, tužilac u postupku uspostavljanja radnopravnog statusta po pravnosnažnoj sudskoj odluci nije prihvatio zaključenje ugovora o radu za radno mesto pomoćnog radnika, pa su bez uticaja navodi revizije da je na radnom mestu pomoćnog radnika ostao isti broj izvršilaca i nakon unutrašnje reorganizacije tuženog.

Sa svega iznetog, na osnovu člana 405. ZPP, Vrhovni sud je reviziju tužioca odbio kao neosnovanu.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd